

SENTÈNCIA 14-94 DE 14 DE JULIOL DE 1994

Emissió de xec sense provisió de fons.- Error en l'apreciació de la prova.- Responsabilitat civil.- Despeses processals.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 18 de febrer de 1994 en la causa de referència, el FALLO condemna a Jagdish M.N. responsable penal en concepte d'autor d'un delictes major continuat d'emissió de xec sense provisió de fons, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de dos anys de presó condicional i al pagament de les costes processals causades. I en concepte de responsabilitat civil se la va condemnar a abonar a les societats ANDIMESA SL i ANCOSA les quantitats de 29.730.152 pessetes i 1.712.700 pessetes, respectivament, declarant la responsabilitat civil subsidiària d'Odette S.N. limitada als imports dels xecs entregats en pagament de la mercaderia entregada al comerç Tiffany's disposant també que les quantitats establertes en concepte de responsabilitat civil devengarien l'interès legal establert i que dita responsabilitat civil es faria efectiva en el procediment legal de fallida del processat, lliurant-se per tal efecte testimoni de la sentència a la Batllia que tramita dita fallida.

2. RESULTANT: que contra la sentència abans esmentada es va interposar recurs de suplicació per la lletrada Sra. Neus Vives Armengol, en representació d'Odette S.N., fonamentant el seu recurs en el motiu establert en l'article 3, núm. 5 del Decret regulador d'aquest grau jurisdiccional consistent en error en l'apreciació de la prova. El Ministeri Fiscal i les altres parts van presentar els seus escrits d'al·legacions respecte del recurs interposat.

El Ministeri Fiscal va comparèixer i va fer constar que la sentència condemna a la recurrent responsable civil subsidiària però únicament limitada a l'import del xec lliurat en pagament de la mercaderia entregada exclusivament al negoci TIFFANY'S en tant que l'esmentada recurrent apareix titular administrativa de dit negoci, sol·licitant el Ministeri Fiscal la confirmació de la sentència per considerar-la totalment ajustada a Dret.

Per la seva part el lletrat Sr. Casadevall Medrano, defensor de la societat ANDIMESA SL. va al·legar que s'oposava al recurs de la Sra. Odette S.N., impugnant els fonaments del motiu de suplicació al·legat, i sol·licita també la confirmació de la sentència.

Al mateix temps l'advocat Sr. Montel Monteret, patrocinador del Sr. Jagdish M.N., condemnat a la responsabilitat penal, va al·legar que no havia formulat recurs de suplicació ni s'adheria al recurs formulat per la recurrent, en ordre a la responsabilitat civil.

3. RESULTANT: que assenyalat el dia per a la vista del recurs, es va celebrar davant d'aquest Tribunal Superior, amb informe del recurrent, del Ministeri Fiscal i del lletrat defensor de la societat ANDIMESA SL., no va comparèixer la representació i defensa del processat condemnat. En aquest tràmit la lletrada de la recurrent va invocar, per fonamentar el seu recurs el motiu recollit en el número 9, l'article 3 del Decret regulador, relatiu a la responsabilitat civil, sol·licitant que no havent-se provat els fets sol·licitava la revocació de la sentència. Es van oposar al recurs el Ministeri Fiscal i la part compareguda, els quals van sol·licitar la confirmació de la sentència recorreguda, quedant amb tot això el recurs "vist" per sentència, a la qual correspon els següents

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que el Tribunal Superior de Justícia exerceix la seva jurisdicció en els límits establerts per al recurs de suplicació, que no és una tercera instància plenària, sinó que el coneixement que li correspon sobre els processos penals queda circumscrit a les vies de control o fiscalització establertes pel Decret que actualment regula l'esmentat sistema d'impugnació de les sentències dictades pel Tribunal de Corts. No pot el Tribunal traspasar l'àmbit de la impugnació deduïda per les parts recurrents ni tampoc el que resulta dels motius legals de suplicació que constitueixen un elenc legal de "motius taxats". Per altra part, encara que la regulació del recurs de suplicació realitzada per la legislació d'Andorra gaudeix d'una certa flexibilitat per evitar la configuració formalista del recurs, això no autoritza a prescindir dels pressuposts d'admissibilitat del recurs i dels motius concrets de suplicació oportunament al·legats. Aquesta doctrina és tan reiterada i notòria que no fa falta insistir en la seva fonamentació.

2. CONSIDERANT: que aplicant l'anterior doctrina al present cas les dues qüestions que té que resoldre aquest Tribunal superior son dos a) la relativa a l'error provatori denunciat en el recurs i b) la relativa al nou tràmit de la "vista" consistent en la causa d'impugnació

relativa a la infracció de les normes sobre responsabilitat civil, recollida en el número 9 de l'article 3 del Decret regulador, invocada per primera vegada en el tràmit de la vista del recurs. I la resposta que ha de donar-se a ambdues qüestions condueix a la desestimació del recurs de suplicació. Pel que fa a l'error provatori ja que, a més d'existir en la causa abundosa prova, entre la qual hi ha que destacar la documental, acreditativa dels fets, ni tan sols la part recurrent ha demostrat l'error que al·lega, al qual quasi no ha fet referència en l'acte de la vista, en la qual va invocar un nou motiu de cassació consistent en la infracció de les normes reguladores de la responsabilitat civil. Solament que aquest nou motiu de suplicació, deduït per primera vegada en l'acte de la vista, no pot ésser tingut en consideració pel Tribunal per haver estat introduït extemporàniament en el thema decidendum propi d'aquest recurs, que ha de venir delimitat i circumscrit per les causes d'impugnació oportunament utilitzades. I tal moment és solament i exclusivament el de la interposició del recurs de suplicació, raó per la qual no ha d'ocupar-se el Tribunal de les causes que no es van exercitar en el moment processal oportú, encara en l'hipotètic supòsit de que poguessin concórrer les infraccions denunciades amb retard.

3. CONSIDERANT: que per tot això procedeix desestimar el recurs de suplicació, confirmant la sentència recorreguda, i imposant les costes causades a la part recurrent.

Vistes la Constitució, el Codi penal, el Codi de procediment penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els usos i costums i d'altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

1. Desestimar el recurs de suplicació interposat per la representació i defensa d'Odette S.N., en la causa a la qual s'ha fet referència a l'inici, amb l'aplicació que correspongui dels beneficis del Decret d'indult de 14 de març de 1994.

1. Imposar al recurrent el pagament de les costes processals causades en aquest recurs.

2. Declarem la fermesa de la sentència recorreguda, acordant la devolució dels autes al Tribunal de Corts amb testimoni d'aquesta sentència, per al seu compliment i la seva execució que li correspongui. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.